GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Joi'a si Duminec'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu 28 franci.

Anulu XLI.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 18. Dumineca, 5|17 Martiu 1878.

Mobilisamu séu nu?

Brasiovu, 16 Martiu 1878.

Dupa dlu de Bismarck a vorbitu si dlu de Andrásy si déca cancelariulu imperatiei germane nu ne-a potutu spune nimicu nou, cumu amu fi potutu asteptá asia ceva dela ministrulu nostru de esterne? Lumea ingrigiata de viitoriulu celu mai de aprópe s'ar' mai mangaiá inca asupra acestui faptu, dér' este o insusire caracteristica a tuturoru enuntiariloru diplomatice, ca cu catu se silescu a ascunde adeverulu mai multu, cu atatu mai mare nelinisce producu in publiculu celu mare, care nu este initiatu in secretele guverneloru.

Este unu simtiu de nesigurantia fórte neplacutu, care a cuprinsu din nou spiritele din Austro-Ungari'a. Ce facemu? mobilisamu séu nu, mergemu cu Russi'a séu contra ei? ocupamu Bosni'a séu nu? Eaca totu atatea intrebari ce le pune astadi fiacare cetatianu cugetatoriu din monarchi'a nóstra, la cari inse nici unulu nu a capetatu pana astadi unu respunsu satisfacatoriu. Toti asteptau ca guvernulu va aduce ceva lumina in acestu intunerecu macaru acuma, dupa ce pacea s'a inchiaiatu, dér' asteptarile loru fura zadarnice. Siedintiele delegatiuniloru, in cari a vorbitu contele Andrásy, au fostu secrete si ceea ce a transpiratu din vorbirile lui in publicu, nu póte multiami pe nimenea. Si acuma cá la tóte ocasiunile de unu anu incóce, unii cetescu din espunerile contelui Andrásy pace, altii resbelu. Intre cesti din urma sunt a se numerá fora indoiéla si maghiarii, cari au inceputu a se mai impacá cu Andrásy, de candu a cerutu creditulu de 60 milióne si ia asiguratu ca nu voiesce se faca numai o simpla demonstratiune, ci are in gandu lucruri serióse.

Maghiarii sunt mai odihniti, ca-ci Andrásy le-a mai declaratu inca, ca cele 60 milióne nu le cere pentru ocuparea Bosniei si Herzegovinei. Guvernulu nu are acést'a intentiune, dise elu, dér' póte se se véda mane po mane silitu de impregiurari a intrá in acele tieri spre aperarea interesseloru monarchiei. Ast'a vedi e cu totulu alt'a, disera delegatii unguri si votara creditulu.

Va se dica Andrásy se fia otaritu a provocá chiaru unu resbelu cu Russi'a in casu, candu acést'a nu ar' voi se se conformeze interesseloru austriace si europene? Nu scimu, cumu a definitu ministrulu de esterne sfer'a de interesse austro-ungare si ce le-a mai spusu in secretu delegatiloru, vedemu numai, ca foile guvernamentale germane judeca lucrulu multu mai rece si nu vedu in espunerile contelui Andrásy nimicu amenintiatoriu. Ceva mahnire se póte ceti din cuvintele contelui, mahnire fiindu-ca Gorciacoff l'a ignoratu la negotiarile pentru pace, dér' mai multu nimicu. Acést'a e opiniunea diuariеloru berlinese.

Organulu lui Gambetta „Republique Française" inca nu vede in espunerea contelui Andrásy vreo amenintiare contra Russiei, dér' constata cu satisfactiune, ca esista órecare consonantia in declaratiunile siefiloru cabinetului austro-ungaru si anglesu. Lord Derby inca a disu, ca Angli'a asteptá cá tratatulu de pace dintre Russi'a si Turci'a se fia supusu intregu esaminarei si sanctiunei congressului si Andrásy vine a face declaratiuni analóge. De aci deduce „Republique Française" ca aceste doue state nu se voru multiami numai cu verificarea tratatului de pace dela San Stefano.

Ce va fi inse, déca Russi'a nu va voi se supuna intregulu tractatu sanctiunei congressului? Resbelu negresitu? Anglesii se totu arméza si déca amu judecá dupa foile maghiare si or'a actiunei austro-ungare este aprópe. „Talpra magyar! talpra osztrák! mert bizony-bizony: itt az idő; most vagy soha." (Sculati maghiari, sculati austriaci, ca-ci dieu-dieu: a sositu timpulu, acumu ori nici-odata) esclama „Kelet" din Clusiu. Audit'a óre si elu ceva din cele ce s'au sioptitu in siedintiele secrete ale delegatiuniloru?

Multi, fórte multi sunt inse, cari nu credu in tóte aceste. Nimicu nu va fi, dicu ei, totulu se va aplaná in pace; partitulu militariu din Austri'a are astadi mai mare influintia cá inainte, si-'si va da tóte silintiele spre a sustiené relatiunile amicabile cu Russi'a, si-o va face acést'a chiaru si cu pretiulu ocuparii Bosniei. Dér' Andrásy se póte mangaiá cu cele 60 milióne. Elu are acuma celu puçinu convictiunea, ca déca va fi de lipsa o mobilisare o póte indata efectuá. Si acést'a e multu.

Andrásy inaintea Delegatiuniloru.

Cu cartea rosia subsuóra a mersu contele Andrásy inaintea Delegatiuniloru spre a-si justificá politic'a s'a si spre a cere sum'a bagatela de 60 milióne, pentru cá se póta face o politica si mai buna. Delegatii, atatu cei ungurесci catu si cei austriaci au primitu pe ministrulu de esterne cu mare recéla si nu e de miratu, déca ne gandimu la inimicii cei multi ce si ia creatu Andrásy prin atitudinea s'a reservata. Dispositiunea delegatiloru era puçinu prietenósa contelui. Efectulu ce l'a produsu dér' Cartea rosia, nu a potutu fi favorabilu, mai antaiu, pentru-ca acést'a carte nu contiene nici unu momentu nou, care se póta servi spre mai mare orientare despre acéea, ca unde tientesce politic'a cabinetului nostru, alu douilea pentru-ca depesiele publicate intrens'a sunt de natura de a intari numai parerea, ca contele Andrásy a lucratu, cu séu fora intentiune, pe man'a diplomatiei russesci, a lui Gorciacoff, care acuma, candu e la adeca, se aréta fórte puçinu recunoscutoriu façia de Austro-Ungari'a.

Cu cartea rosia nu a potutu dér' cuceri increderea delegatiloru. Contele de Andrásy a trebuitu se intrebuintieze tóta elocuenti'a, de care dispune, spre a convinge pe delegati, ca politic'a s'a este acomodata interesseloru Austro-Ungariei si ca este neaperatu de lipsa, cá se i se voteze creditulu de 60 milióne. Austro-Ungari'a numai atunci va avé influinti'a cuvenita la congressu, déca va fi pregatita pentru tóte eventualitatile. Argumentulu acest'a practicu a invinsu si va invinge tóte pedecile, asia incatu se póte prevedé cá siguru, ca creditulu de 60 milióne va fi votatu si in plenulu delegatiuniloru.

Nu puçinu voru fi contribuitu la acestu resultatu cuventarile ce le-a tienutu contele Andrásy inaintea delegatiuniloru. In adeveru Andrásy a vorbitu multu si se pare, ca i a succesu a convinge mai cu séma pe delegatii unguri. Elu a vorbitu inse in siedinta secreta dupa ce delegatiunile s'au constituitu cá comitetu, de aceea tecstulu vorbiriloru nu e autenticu, variéza in fiecare diurnalu. Mai esacta din tóte este cuventarea s'a dela 9 Martiu, prin care apera cererea de creditu.

Espunendu motivele, cari l'au indemnatu a cere creditulu de 60 milióne, declara Andrásy, ca totu ce este astadi cunoscutu in privinti'a preliminariеloru de pace nu are caracterulu autenticitatii. „A intrá in analis'a aceloru preliminarie, n'ar' fi oportunu tocmai acuma inaintea congressului. Déca si credemu, ca interessele Austro-Ungariei sunt totodata interesse generale ale Europei, totusiu nu ar' fi consultu a prejudecá desbateriloru congressului prin stabilirea unui programu formalu. Pentru aceea voiu espune parerile mele asupr'a invoieleloru russo-turcesci, asia dupa cumu le cunóscemu pana astadi numai in modu generalu. Este naturalu, ca la stipulatiuni, cari se facu in cursulu campaniei sub actiunea necontenita a armateloru, interessele militari precumpanescu interessele politice. Comandantii militari naturalmente au in privire inainte de tóte responsabilitatea loru si astfeliu se presenta conditiunile intr'o forma, care nu pare prea potrivita, spre a poté fi primite si de altii. E cu nepotintia cá interessele diferiteloru state se ésa ocrotite din nesce tratari, la cari acele interesse si acele state nu au fostu representate nici intr'unu feliu, ci se aflau façia in façia numai invingutoriulu si invinsulu. Invingutoriulu, dice Andrásy, nu are interessu de a'si moderá pretensiunile, mai cu séma atunci, candu stipulatiunile nu sunt definitive, ci au se servésca numai de basa a unei intielegeri definitive. Diurnalele apoi mai si ecsageréza, nu e dér' mirare, ca tabloulu intregu destéptа ingrigiri."

Andrásy dice apoi, ca nu de multu se dicea, ca Russi'a este o potere militara nepotintiósa si astadi se sustiene, ca Europ'a intréga e amenintiata de intentiunile agressive ale ei.

Andrásy e de parere, ca situatiunea universala se va aretá póte la congressu in alta lumina mai puçinu ingrijitória. „Russi'a a declaratu de repetile ori ca nu trage sabi'a pentru scopuri egoiste, ci numai pentru imbunatatirea sórtei chrestiniloru in Orientu. Acést'a tienta si succesulu militariu alu resbelului remanu afara din cestiune. Totu ce ceremu, si trebuie se ceremu noi e, cá aceste resultate trebuie se fia astfeliu limitate, cá prin ele se nu sufere nici interessele nóstre nici cele europene. Dreptulu si interessulu principalu alu Europei este inse, cá dupa resbelu se urmeze pacea, ear' nu o stare de lucruri, care ar' contiené germenele unoru complicatiuni noue, cá resultatulu se fia o solutiune catu mai multiamitória a cestiunii Orientului, ear' nu o schimbare a relatiuniloru de potere in Europ'a." Andrásy descrie apoi greutatile problemei intreprinse de Russi'a. Metalulu tare se topesce in focu pentru a se poté versá intr'o forma. Eu vedu, dise elu, in Orientu numai unu metalu inflacaratu, nu vedu inse si modelulu, care se 'i dé form'a adeverata.

„Se nascu intrebarile: pana unde se póte reduce Turci'a cá totusiu se mai póta esiste? Déca prin nou'a ordine a lucruriloru se asigura o sórte mai buna unora din chrestini, ce trebuie se se faca si pentru asigurarea sórtei celorlalti? Cari ar' fi garantiile pentru esecutarea reformeloru in privinti'a acestoru din urma? Greutatile acestoru intrebari sunt atatu de mari, incatu numai Europ'a in intielegere le póte resolva. Cá o singura potere se póta resolvá acést'a problema fora sprijinulu celorulalte poteri, séu chiaru contra vointiei loru, mi se pare cu totulu impossibilu." Numai in intielegere cu Europ'a intréga, dise Andrásy, se potu resolvá in modu pacificu cestiunile pendente. Russi'a a recunoscutu indreptatirea poteriloru garante si este in interessulu ei, cá se procéda in intielegere cu ele. Din tóte aceste cause speréza Andrásy, ca la congressu se va stabili o intielegere europena.

Guvernulu imp. si reg., dise Andrásy, va starui si de aci inainte pentru mantienerea pacii si va aperá cu firmitate interessele austro-ungare si cele generale europene. Fideli acestei politice amu disu, ca la stabilirea definitiva a pacii vomu face cá se se recunósca drepturile si interessele nóstre. Pentru aceea guvernulu a evitatu pana acuma a pretinde jertfe dela monarchia. Amu voitu se pastramu poterea intreaga a monarchiei pentru momentulu inchiaiarii pacii, candu monarchi'a avea se'si documenteze influinti'a. Acestu momentu a sositu si guvernulu cere acuma dela delegatiuni creditulu necessariu convinsu fiindu, ca pana acuma a crutiatu poterea financiaria si economica a monarchiei si simtindu-se datoriu de a face totu spre a asigurá interessele monarchiei in contra ori-carei suprinderi. Nici astadi nu venimu se ceremu o mobilisare, ci voimu numai se ni se dé possibilitatea, cá in casu de trebuintia se potemu luá mesurile necessarie. Acést'a nu e unu actu de inimicitia contra vreunei poteri, dér' nici o demonstratiune simpla, ci este numai o mesura de precautiune; e illustratiunea la problem'a, ce guvernulu a accen-

tuat'o de repetite ori: ca considera de a s'a datoria, cá interessele Europei se le apere impreuna cu Europ'a, ér' p'ale sale cu propri'a lui fortia. Nu e unu votu de incredere ce vi' lu ceru, dise in fine ministrulu de esterne, nu e unu creditu ce' lu voru acordá delegatiunile actualului ministru ci e unu creditu, pe care trebuie se' lu acordati ori-carui guvernu, dela care asteptati cá in impregiurarile de façia se ié asuprasi garanti'a ca interessele monarchiei voru fi aperate.

Espunerea acést'a de motive a contelui Andrásy nu a multiamitu inse pe delegati. Ei au voitu se afle mai multu. Pentru aceea iau pusu atatu in delegatiunea ungara catu si in cea austriaca o multime de intrebari, la tóte inse a respunsu d. Andrásy evasivu. Intre altele l'á intrebatu contele Szécsen de are séu nu unu programu anumitu. Guvernulu a avutu dela inceputu si are inca unu programu anumitu, respunse d. Andrásy, dér' nu poteti cere, cá acuma se'lu desfasiuru aci. Prin aceea, ca amu esi c'unu programu deosebitu, s'ar' amaná numai intrunirea congressului, ca-ci atunci ar' face si guvernele celelalte ce facemu noi si ar' trece multu pana s'ar' aduce in consonantia diferitele programe.

Déca unora li se pare situatiunea nefavorabila nu e de miratu. Eu singuru, dise Andrásy, asi judecá asia, déca nu asiu fi initiatu in lucru. E inse prea incredintiatu, ca peste puçine luni convictiunea va fi generala, ca politic'a ce-o urmaresce a fostu correcta. S'a disu, ca guvernulu Austro-Ungaru trebuiá se 'si puna conditiunile inainte in privinti'a resultatului resbelului russo-turcescu; acést'a inse numai atunci ar' fi fostu cu putintia, déca Austro-Ungari'a s'ar' fi intielesu cu Russi'a, cá se impartiésca Turci'a, ceea ce inse nu s'a intemplatu. Déca cineva da cu pumnulu intr'o oglinda, atunci e fórte greu a spune inainte ce forma voru avé sparturile.

In Orientu esista de multu inimiciti'a intre rasele diferite, apoi inimiciti'a intre popórele chrestine si mohamedani. Déca la aceste doue poteri mai vine si a trei'a, e absolutu cu nepotintia de a calculá inainte efectulu. In casulu acest'a nu'ti mai remane alt'a, decatu se astepti desvoltarea faptica a lucruriloru si se iei positiune façia de ea. D. Andrásy, dice „Polit. Corr.", a specificatu dupa acést'a detaiatu ceea ce intielege sub sfer'a de interesse austro-ungare.

Cumu judeca russii in cestiunea Basarabiei?

Este interessantu a cunósce parerile partiteloru diferite din Russi'a relative la cestiunea Basarabiei. Unii sunt de parere, ca guvernulu russescu trebuiá se procéda cu mai mare crutiare façia de Romani'a, altii sustienu, ca Russi'a este in dreptu a cere Basarabi'a si ca interessele russesci pretindu categoricu retrocessiunea acelui petecu de pamentu. Un'a din aparintiele cele mai surprindietórie este, ca tocmai russii, dela cari se asteptá se fia mai fanatici, panslavistii de professiune, documentéza o moderatiune rara in acést'a cestiune. Reproducemu aci aceea, ce scrie organulu renumitului Katkov, „Gazet'a de Moscv'a" in privinti'a portarei guvernului russescu façia de Romani'a:

„Nu se póte contestá, ca in Romani'a se ivesce façia cu noi o aversiune, a carei impuçinare de siguru nu ne ar' fi costatu multu. Romanii paru resoluti se nu cedeze bucat'a din Basarabi'a, ce li-s'a reintorsu prin tractatulu de Parisu; dupa cumu apare din memoriulu contelui de Siuwaloff, Russi'a ficsá revindecarea acestui teritoriu dejá in anulu trecutu, candu cu statorirea programului viitórei paci, incunoscientiandu despre acestu proiectu atatu pe Angli'a, catu si pe celelalte poteri.

„Guvernulu romanu, precumu se vede, nu a aflatu decatu tardiu acést'a intentiune, pe candu ar' fi fostu lucrulu celu mai simplu a se intielege cu elu inca de timpuriu asupr'a acestui obiectu.

„O alta nedibacia, care a atinsu amorulu propriu alu aliatiloru nostrii este aceea, ca negociarile de pace s'au urmatu fora de participarea loru. Déca eschiderea loru a fostu o concessiune facuta Turciei, carei'a nu i-ar' fi placutu se trateze cu fostii ei vasali, atunci acésta concessiune a fostu de prisosu, nepotendu inmuiá nimicu din conditiunile aspre, la cari acésta potere trebui se se invoiésca. Asistarea la negociarile de pace a unui delegatu romanu precumu si a unui serbu si altulu muntenegreanu, nu ar' fi potutu escercitá ceva influintia mare asupr'a resultateloru, ar' fi possibilitatu inse aliatiloru nostrii espunerea dorinteloru proprii si le-ar' fi satisfacutu simtiementulu nationalu.... In Orientu trebuie se stamu mai presusu de ori-ce partialitate. Forti'a nóstra principala sta acolo, in sant'a causa a crestinismului orientalu. Tóte celelalte interesse trebuie subordinate acestui'a.

„Datori'a nóstra este de a impaciui, ér' nu de a desbiná si pune in cérta variele elemente ale crestinismului orientalu; noi nu trebuie se aparemu acolo in nici unu casu cá partidu. Trebuie se fimu egalu de drepti façia de bulgari si greci, cá si façia de romani si serbi si interessulu nostru se nu varieze nici odata de interessulu loru comunu. Toti acesti'a apartienu impreuna cu noi unui sistemu mare, si nu se voru aflá de locu intrige, cari se ni-i póta instrainá, de nu cumva ei vomu instraina noi insine."

Nu de multu amu publicatu si noi o scrisóre ce a adressat'o colonelulu Alesandri, fratele poetului catra principele de Gorciacoff. Acuma vine unu diplomatu russu si respunde in diuariulu francesu din Bruxelles „Le Nord" dlui Alesandri intr'unu lungu articolu subsemnatu „Unu russu". Spatiulu nu ne permite de astadata de alu reproduce in estrasu, observamu numai, „ca Russulu" 'si da tóte silintiele de a dovedi, ca Russi'a are unu dreptu asupra Basarabiei, ca revindecarea acestui teritoriu este unu interessu positivu si majoru pentru Russi'a si ca atitudinea actuala a guvernulu romanu contribuie a dá acestui interessu o insemnatate capitata. Russi'a trebuie se sté in legatura cu Orientulu nu póte dér' primi de a fi despartita de Bulgari'a prin obstacule materiale si tocmai atitudinea de acuma a guvernului romanu trebuie se-o faca se prevéda, ca in casu candu ar' voi se tréca din nou in Bulgari'a russii s'ar' espune de a gasi in Romani'a nu unu concursu amicalu ci o stavila, pe care ar' trebui s'o sdrobeasca. Astfeliu vorbesce diplomatulu russu. „Unu Romanu" s'a grabitu a-i respunde in „L'Orient" si alu rogá cá se nu 'si mai dé silintia a dovedi ca Russi'a e in dreptu, ca-ci prefera brutalitatea franca acestei violintie rafinate, care afectandu dulceatia si ecuitate devine si mai odiósa și revoltanta.

Not'a dlui Cogalniceanu

in privinti'a recunóscerii independentii si a participarii Romaniei la conferentia, suna dupa „R. L." asia:

Bucuresci, 13/25 Febr. 1878.

Domnule Agentu!

Prin circular'a nóstra din 22 Maiu (3 Iuniu trecutu), guvernulu Altetiei Sale principele Carolu I alu Romaniei. insarciná pe representantii sei dupa lenga diferitele cabinete europene, cá se esplice neresistibil'a miscare nationala, care determinase tiér'a a'si proclamá independinti'a.

Romani'a facea atunci apelu la simtiemintele traditionale de buna-vointia ale mariloru poteri catra ea, nu spre a obtiené o recunoscintia imediata pentru nou'a situatiune politica, a carei initiativa o luase, ci pentru a cere, cá acésta bunavointia se nu o parasésca, candu ar' sosi ór'a solutiuniloru supreme, candu Europ'a va crede de datoria a interveni in regularea cestiuniloru redicate prin resbelu.

Acésta óra a sunatu; luminatele combinari ale cabineteloru europene, a caroru generósa midiulocire s'a aplicatu in totdéun'a spre a satisface si a concilia tóte interessele, voru se organisedie o noua ordine de lucruri in Orientu. Si prin urmare, poporulu romanu, factoru alu problemeloru actualmente in solutiune, crede, ca a venitu momentulu pentru elu se se presente din nou in façi'a mariloru poteri.

Romani'a, dupa ce s'a declaratu independenta, a luatu parte la resbelu contr'a imperiului otomanu, atatu pentru a terminá prin arme neintielegerile ce neincetatu se iveau in reporturile sale cu sublim'a Pórta, catu si pentru a dovedi, ca aspiratiunile sale nu erau nepotinciose, si ca erá demna intr'adeveru de independinti'a ce si-o insusise, fiindu-ca ea scieá s'o platésca cu pretiulu sangelui.

Partea ce a luatu in próspetulu conflictu pentru propri'a s'a causa, sacrificiele, pe cari le-a indeplinitu cu curagiu, personalitatea ce a conservatu in complicarile, in cari a fostu amestecata, dovedesce susu si tare nu numai viu'a s'a dorintia, ci atitudinea reala de a trai prin propri'a s'a vietia, precumu si capacitatea s'a intrega de a intrá cu fruntea redicata in marea familia europeana.

Asigurata de favórea ce urmá cu interessu desfasiurarea progresiva a institutiuniloru si isvóreloru sale la unu gradu de civilisatiune, care o autorisa de a se asimilá si va permite a o asemená cu celelalte state independinte, forte de acésta energia, care singura asigura popóreloru esistenti'a loru, si in acelasi timpu areta necesitatea pentru ele de a avé o individualitate distincta si formala; Romani'a are increderea, ca poterile in generalu si guvernulu . . . in particulariu, nu voru mai esitá de a o degajá de situatiunea echivoca, in care se gasea, ca va confirmá dreptulu de a figurá de aci inainte in Europ'a cá unu statu independinte, a o pune in fine completamente in positiune de a indeplini missiunea, care ei este insemnata la gur'a Dunarei.

Astfeliu este, dle agentu, ordinea de idei, pe cari veti binevoi a le comunicá cabinetului, pe lenga care sunteti acreditati; dorinti'a guvernului remane de a vedé sanctionate actualmente de cabinetulu . . . . . independenti'a proclamata in Romani'a la 10/22 Maiu 1877, si de a se admite in sinulu viitóriei conferintie unu representantu romanu, care va espune areopagului europeanu nouele trebuintie create Romaniei prin transformarea s'a politica.

Ve autorisezu a dá lectura si a lasá copia dupa acésta circulara dlui ministru alu afaceriloru straine.

Cogalniceanu.

Cartea verde a Romaniei.

II. Garantarea neutralitatii Romaniei — Inapoiarea gureloru Dunarii.

(Urmare.)

23. Telegram'a generalului Ghic'a anunciandu ca Turcii au de gandu se ocupe Calafatulu. (7 Decembre.)

24. Instructiuni tramise de ministrulu de esterne dlui Dim. Bratianu la Constantinopolu. (10 Decembre.)

25. Telegram'a dlui Siendrea raportandu, ca ambasadorele Engliterei 'i-a spusu: „Engliter'a doresce neutralitatea Romaniei, dér' n'o póte garantá intr'unu modu efectivu. Ar' trebui, cá se interesati puterile vecine de acésta cestiune." (11 Decembre.)

26. O telegrama a generalului Ghic'a, in care situatiunea e resumata astfeliu: „Diferite cause, facisie, séu oculte, reale séu fictive, voru impedicá pe conferintie, nu numai se resolve spre satisfacerea nóstra, dér' póte chiaru si se ié in considerare unu planu, de ori-unde ar' veni propunerea, care aru tinde se dé Romaniei in Oriinte rolulu ce are Belgi'a in Occidinte." (13 Dec.)

27. O telegrama a dlui Siendrea anunciandu, ca ducele Decazes 'i-a declaratu, ca „o noua proclamare a neutralitatii n'are interessulu ce'si inchipuiescu Romanii." — „Deca va fi resbelu, ar' fi adaugatu ducele, ipotesa ce nu potu admite, atunci Romani'a va fi in casu de fortia maiora." (13 Decembre.)

28. Copia a deplineloru puteri ce au fostu date dlui Dim. Bratianu la 17 Decembre 1876 pentru a cere de la conferintia neutralitatea Romaniei si retrocederea gureloru Dunarii.

29. Not'a dlui N. Ionescu catra agentii romani in strainatate pentru a'i insciintiá de missiunea dlui Dim. Bratianu. (20 Dec.)

30. Telegrama a d. Dim. Bratianu anunciandu guvernului ca Savfet-pasi'a 'i-a afirmatu, ca a scrisu ambasadoriloru otomani pentru neutralitatea Romaniei. Inse plenipotentiarii straini totu n'au primitu instructiuni. (27 Dec.)

31. Telegrama a dlui Balacénu, care dice ca ambasadorele otomanu la Vien'a 'lu-a asicuratu, ca guvernulu seu se gandesce seriosu a recunósce independinti'a si neutralitatea Romaniei. (29 Dec.)

32. Nota adresata de d. Dim. Bratianu membriloru conferintiei in privinti'a deltei Dunarii. (2 Ianuariu.)

33. Scrisórea lordului Salisbury catra d. Dim. Bratianu, in care dice ca nu póte dá unu respunsu favorabile cererei ce a facutu, ca-ci cestiunile privitóre la delta si la neutralitate nu suntu coprinse in program'a conferintiei si nu intra in competinti'a plenipotentiariloru. (4 Ianuariu.)

34. Reportulu dlui Siendrea, care face cunoscutu guvernului convorbirea ce a avutu cu lordulu Derby, care 'i a disu: „Nu vréu se ascundu adeverat'a mea gandire: nu credu possibila o proclamare a neutralitatii Romaniei ca-ci Russi'a n'are s'o admita." (9 Ianuariu.)

35. Not'a dlui N. Ionescu catra d. Siendrea dicundu ca: „In sinulu cabinetului romanu nu esista de catu o opiniune in privinti'a neutralitatii absolute si garantia Romaniei. Numai o necesitate estrema ar' puté se ne silésca se ne abatemu din acésta cale." (15 Ian.)

36. Telegram'a dlui N. Ionescu catra agentulu romanu la Vien'a insciintiandu-lu, ca resbelulu este neinlaturabilu si ca in acestu casu, Romani'a va cautá a regulá conditiunile trecerei Russiloru, cá se atenueze pagubele tierii, pastrandu totuodata o deplina neutralitate. Acestu modus vivendi esclude ori-ce aliantia si ori-ce cooperare. Inse trebue, cá turcii se nu caute se transpórte in tiéra teatrulu resbelului. (1 Apriliu.)

Cap. III. — Independinti'a Romaniei. — Resbelulu cu Turci'a — Violarea crucii rosie de armatele otomane.

1. O telegrama a dlui I. Campinénu ministru de esterne ad-interim, care informéza pe agentulu Romaniei la Constantinopolu, ca concentrarea trupeloru turcesci pe tiermulu Dunarii, si mai cu séma la Vidinu, ingrijesce fórte poporatiunea romana si silesce pe guvernu se concentreze trupe pe locurile amenintiate. (2 Apriliu.)

2. O telegrama a dlui Campinénu catra gerantulu agentiei romane la Constantinopolu anunciandu'i, ca generalulu Ghic'a pléca in missiune estraordinaria la Petersburg. (4 Apriliu.)

3. O telegrama a dlui Cogalniceanu catra agentii romani in strainetate facundu apelu la puterile garante, cá se esersiteze o pressiune asupra guvernului otomanu spre a nu face din Romani'a teatrulu resbelului. Trecerea Russiloru nu póte justifica o invasiune de basi-buzuci in tiera. Parasiti de puterile straine vomu fi siliti se nu luamu consilie de catu de la desperarea nóstra. (5 Apriliu.)

4. O telegrama a dlui Degré, dicundu ca guvernulu germanu nu póte promite o intervenire in favórea Romaniei. (6 Apriliu.)

5. O telegrama a dlui Calimaki Catargi anunciandu, ca ducele Décazes a invitatu pe cabinetulu anglesu si pe celu austriacu la unu demersu comunu pe lenga Pórta, inse fora nici o incredere in resultatulu acestei invitari (7 Aprilie.)

6. Reportulu dlui Degré, prin care face cunoscutu, ca s'a espusu din nou dlui de Bülow situatiunea tierii si ca ministrulu 'i a respunsu, ca nu poté promite intervenirea guvernului. (8 Aprilie)

7. Telegram'a dlui Calimaki-Catargi dicundu, ca ambasadorele otomanu la Paris se plange de atitudinea Romaniei si 'i-a spusu, ca armat'a turcésca va intrá in tiera indata ce Russii voru trece Dunarea. (9 Aprilie.)

8. Telegram'a dlui Cogalniceanu catra comitele Andrássy pentru a solicitá ajutorulu moralu alu Austriei in impregiurarile de façia. (10 Aprilie).

9. Telegram'a dlui Cogalniceanu catra d. de Radovitz, cá se solicite ajutorulu seu. (10 Aprilie.)

10. Telegram'a dlui Cogalniceanu catra ducele Décazes in acelasiu sensu. (10 Aprilie.)

11. Telegram'a prefectului din Galati dicundu, ca in façi'a Barbosiloru suntu trei intariri armate cu tunuri si ca Turcii se pregatescu a face podu se tréca pe la Rusciuk. (10 Aprilie).

12. Not'a marelui-viziru catra M. S. Domnitoriului, prin care cere M. S. d'a lua in comunu mesuri militare pentru a asicurá aperarea teritoriului Romaniei. „Nu asceptu, dice marele viziru de catu respunsulu M. V., cá se dau instructiunile trebuintióse Serdarului Ekrem, care se afla pe Dunare in capulu armatei otomane si cu care autoritatile militare ale M. V. potu intra in tratari in casu de urgentia. (10 Aprilie.) [Va urmá.]

Diverse.

(Sectiunile sciintifice ale Associatiunii transilvane.) La adunarea din Blasiu s'a fostu alesu prin aclamatiune presiedinte alu sectiunei filologice dlu T. Cipariu, alu sectiunii istorice dlu G. Baritiu, alu sciintieloru naturale dlu dr. P. Vasiciu. Eca cumu s'au completatu, prin declaratiunile respectiviloru membrii, acele trei sectiuni: a) sectiunea filologica: dnii T. Cipariu, Sava Popoviciu Barceanu, Dr. Grigoriu Silasi, I. M. Moldovanu, Ioanu Popescu, G. Baritiu, Dr. Iosifu Hodosiu; b) sectiunea istoric'a, dnii: G. Baritiu, Ioanu cav. de Puscariu, T. Cipariu, N. Popea, Ioanu Popasu, Dr. Ioanu Nemesiu, Dr. Aurelu Isacu, Ioanu Antonelli, Dr. Ilarionu Puscariu, I. A. Preda; c) sectiunea fisico-naturala, dnii; T. Cipariu, Dr. P. Vasiciu, A. Bohatielu, Anani'a Trombitasiu, Stefanu Popu, Dr. Nicolae Stoia, Dr. A. P. Alexi, Ioanu Marculetiu.

(Doliu la Curtea romana.) In urm'a incetarii din vieatia a A. S. I. Archiducelui Franciscu Carolu, tatalu M. S. Imperatoriului Austriei, Regelui Ungariei, — scrie „Monit.“ — Curtea Inaltimiloru loru a luatu doliulu pe trei septemani, cu incepere dela 25 Febr. v.

(Reportulu comissiunei budgetarie a camerei romane.) Camer'a deputatiloru a inceputu in 28 Februariu v. desbaterea budgetului de venituri si cheltuiele pentru esercitiulu anului 1878. Era si timpulu, dice „Dorob.“, ca-ci doue luni din anulu acest'a amu mersu cu budgetulu anului trecutu. Unu ce inveselitoriu e sporirea de venituri realisata in 1877 dela drumurile de feru, dela poste si telegrafe. Acestu sporiu se suie la cifr'a de peste 27.000.000 lei, la care se adauge inca 3.424.466, lei incasati, peste prevederile budgetare ale anului trecutu, dela vami si saline. Cu modulu acest'a, dupa constatarile comissiunei budgetare resulta 30,606.150 lei cá escedentu, prisosu de venituri estraordinarie. Catu pentru nou'a intocmire a veniturilor si cheltuielilor pe 1878 raportulu presentatu camerei de comissiunea budgetaria da urmatóriele cifre: cá venituri 93,144.451 lei, cá cheltuieli 93,098.985 lei. Escedentu 45,466 lei. Budgetulu dér' lasa inca si unu esced ntu, afara de cele 30,000.000 din biletele ipotecare (bani de charthia) care suma — dupa cum se esprima reportulu — a remasu afara din ecuilibriulu budgetariu, remanendu cá adunarea se hotarasca ce este de facutu cu acestu feliu de imprumutu, care nu e realisatu si care a remasu fara intrebuintiare. Cá remediu, comissiunea propune micsiorarea datoriei publice, causata de guvernele trecute si care se suie la sum'a de 46 milióne, séu la 50 milióne cu anuitatea liniei Ploiesci-Predealu si cu a rechisitiuniloru, adeca mai multu de jumetate din venitulu ordinariu alu statului.

(Diferinti'a intre congressu si conferintia.) Despre acést'a scrie professorulu Martens, o autoritate pe terenulu dreptului gintiloru, in „Journal de St. Petersburg“ urmatóriele: Diferinti'a depinde 1. dela persónele, cari sunt insarcinate a participá la o asemenea adunare si 2. dela materialulu, ce este a se regulá si dela resultatele ce sunt a se ajunge. Unu congressu este fora indoióla o intrunire, la care iau parte suveranii in persóna. Adunarea póte se ié in casulu acest'a decisiuni definitive. Totu asia trebuie se se numésca congressu si o adunare, la care iau parte siefii cabineteloru, carora li s'au datu tóta plenipotenti'a. Diferinti'a principala consista inse in materialulu, despre care este a se tractá. Cu catu cestiunile ce vinu a fi judecate sunt mai insemnate, cu catu interessele ce sunt in jocu receru unu studiu mai aprofundatu si cu catu decisiunile sunt mai departe batatórie, cu atatu mai multu possede adunarea plenipotentiatiloru caracterulu unui congressu. Astfeliu se vorbesce de unu congressu in Osnabrück si Münster din an. 1648, la care s'a facutu pacea vestfalica. In fine se póte ca totu la loculu acela unde residéza congressulu se se tiena conferenti'a ministriloru. Asia s'a intemplatu la 1815, candu ministrii diferiteloru poteri tieneau pe timpulu congressului siedintie. Aceste conferentie pregatescu numai solutiunea cestiuniloru fara ale decide. O conferentia are caracterulu unei adunari de delegati, prepara numai terenulu pentru decisiuni ulterióre. Voiu citá aci inca definitiunea ce o da congresseloru professorulu Heffter din Berlinu: Congressele au scopulu a completá si a confirmá pacea inchiaiata mai inainte, a asigurá resultatele ei si a delatura viitóriele pericole ce s'ar' poté nasce din conflictulu passiuniloru si alu interesseloru“. Heffter dice in dreptulu gintiloru europeanu“: „Secolulu presentu ne-a oferitu mai antaiu esemplulu de congresse, cari s'au adunatu si au deliberatu cu scopu de a consolidá starea lucruriloru in urm'a unei paci de curundu inchiaiate de a delaturá pericole ameníntiatóre, si preste totu de a luá decisiuni comune asupra unoru relatiuni de-o insemnatate generala. Candu nu au fostu suveranii de façia, congressele s'au numitu si „conferentie.“

(Despre Pap'a Leo XIII.) Noulu Papa observa o atitudine fórte pacifica. Elu nu mai voiesce se aiba armata, pentru aceea a demissiunatu pe generalulu Kanzler. Lucrulu s'a petrecutu dupa cumu relatéza „Itali a“, asia: Esindu dilele trecute, pe la amédiu, din capel'a sixtina, suveranulu pontifice a veditu in sal'a regala o compania din gard'a palatului, asiediata in buna ordine, care ei facea onorurile. — „Oh! oh! dise Pap'a, éca o armata completa. Eu n'am se facu resbelu nimenui.“ Mai tardiu dise catra generalulu Kanzler, ca'i va cere servitiele atunci, candu va face resbelu inimiciloru bisericei. Generalulu a intielesu indata, ca nu mai are ce cautá in Vaticanu. Si gendarmii pontificali se pregatescu a parasi palatulu apostolicu. Atitudinea acést'a a Papei Leo XIII a produsu multu sange reu. Totu „Itali'a“ ne spune, ca camerierii secreti noui denumiti presentandu-se Papei spre a-i multiami de onórea ce le-a facut'o, ridicandu'i la acést'a demnitate, Pap'a le-a respunsu, ca are trebuintia de a fi incungiuratu de persóne, care se impreune cu devotamentulu loru pentru biserica si santulu Scaunu caracterulu si sciinti'a, le a disu, ca nu voiesce se fia lingusitu, dér' pretinde dela toti, cá portarea loru se fia mai pre susu de micele passiuni, cari intunecu intotdeauna adeverulu si justiti'a. Persón'a de cea mai mare influintia in Vaticanu, este astadi comandorulu Sterbini, pe care Leo XIII l'a numitu magistru alu sacrului palatiu, si care este atasiatu de persón'a Papei prin legaturile celei mai intime amicitie.

(Navigatiunea pe Dunare) nu mai intimpina nici o pedeca, dupa cumu comunica „Monitoriulu“, afara numai la trei locuri: la Corabi'a, Cernavod'a si Sulin'a. La locurile aceste sunt marinari russi, cari pana la total'a delaturare a pedeciloru conducu pe trecatori. Lucrarile de curatire in gur'a Sulinei au inceputu. Si pana la terminarea acestoru lucrari potu trece pe acolo vasele, cari nu tragu mai multu de 11 picióre de apa.

(O tragedia in pretoriulu curtiei de cassatiune.) Eri trei tiegani, cari au fostu condamnati la munca silnica — scrie „Romani'a libera“ — au facutu recursu in contr'a hotarirei curtiei cu jurati la curtea de casatiune, éra acést'a respingendu-le recursulu, femeile tieganiloru au inceputu a tipá, si unulu dintre tiegani scotiendu unu cutitu, si-a datu trei lovituri in pantece. Elu a moritu la momentu. Puçinu dupa acést'a se audu alte tipete, erau ceilalti doui tiegani condamnati, cari si-au infiptu cutite in pieptu. Toti trei au fostu transportati la spitalu. Acesti nenorociti au comisu sinuciderea prin nesce cutite sacute de unu ferariu la Vacaresci, unde au statu arestati.

(Primirea generaliloru prisonieri turci la palatulu din Bucuresci.) Aflamu, scrie „Press'a“, ca Luni, la 27 Febr. M. M. Loru Domnulu si Dómn'a au primitu in audientia, la palatulu din Capitala, in presenti'a presiedintelui consiliului si a ministrului de esterne, pe Edhem si Sadyk-pasi'a, prisonieri din armat'a dela Plevn'a, adusi in trasura domnésca, oferindule ambiloru cate o sabia romana cu sigillulu tierii pe manunchi, si autorisandu'i a le portá. Totodata MM. Loru le-a cerutu se se fotografeze, incinsi cu aceste sabii de catra insusi MM. Loru si se le lase cate unu esemplariu; dorintia, pe care prisonierii s'au si grabitu a-o implini, ducundu-se dela palatu de-a-dreptulu la fotografu.

(Stramutarea cuartirulu generalu russescu la San Stefano.) De Dumineca 24 Febr. scrie „Polit. Corr.“ se afla marele duce Nicolae cu cuartirulu seu in San Stefano. Acestu orasiu e situatu in apropiare de vreo 3 óre de Constantinopolu la tiermulu marei de Marmora si are vreo 5000 locuitori, intre cari nu se afla nici unu turcu! Este interessantu de a sci ceea ce s'a petrecutu la venirea marelui duce aci. Era otaritu cá cuartirulu generalu russescu se plece Vineri in 22 Februariu dela Adrianopolu la Tsataldja si russii se intielesera despre acésta si cu inspectorulu turcescu alu drumuriloru de feru. Sambata diminetia inse merse marele duce Nicolae la gara si spuse inspectorelui, ca voiesce se mérga cu cuartirulu seu pana la San-Stefano, se pregatésca calea pana acolo. Dela Adrianopolu pana la Tsataldja line'a ferata era ocupata de 70.000 russi. Trenulu separatu alu marelui duce sosi la orele 4 d. a. in Tsataldja. Aci primi marele duce dela unu tramisu alu Seraskieratului (ministrulu de resbelu) colonelu Tahir Bey, scirea, ca Sultanulu inca nu a incuviintiatu stramutarea ceruta a cuartirului russescu la San Stefano, ca tocmai se tiene unu consiliu de ministri in privinti'a acést'a, si ca pentru aceea nici nu s'au evacuatu orasiulu numitu de catra trupele turcesci. Scirea acést'a a superatu tare pe inaltiatulu Nicolae si acest'a dice irritatu catra delegatulu turcescu in limb'a francesa; „Asteptu, cá indata se se esecute ordinile mele. Mergeti si faceti se se desierteze indata San Stefano.“ In urm'a portarei categorice a marelui duce Sultanulu n'a mai avutu incatrau si a datu iute ordinu telegraficu, cá trupele turcesci se evacueze orasiulu. Fara a asteptá inse respunsu a plecatu marele duce dela Tsataldja la San Stefano. De alungulu calei ferate erau asiediate multime de trupe russesci spre a veghiá asupra sigurantiei trenului. Comandantului anteposturiloru turcesci dela Cutsuk-Tsekmedje i s'a spusu, ca de cumva turcii se voru impotrivi russii voru intrebuinti'a poterea armeloru. Situatiunea era critica si russii se temeau de-o isbire. De aceea facura pregatiri seriose de aperare. Dér' nu s'a intimpinatu nimicu, fiindu ca comandantii turci capatasera ordinu se nu se opuna la trecerea trenului si a trupeloru russesci. Dér' russii totu mai aveau frica ca turcii voru impedecá mersulu trenului separatu russescu si credeau ca turcii au subminatu podulu drumului de feru de lenga Kutsuk-Tsekmedje. Tramisera dér' cavaleria inainte, care visitá podulu cu deamenuntulu, dér' nu gasira nimicu suspitiosu. Trenulu in care se aflá marele duce cu fiiulu seu si cu-o multime de generali russesci ajunse la San-Stefano Dumineca la 2 óre. Marele duce locuiesce in piatia intr'o casa cu doue caturi, pe care falfaia stindartulu russescu si pe care o padiescu patru sentinele. Numerulu trupeloru turcesci aflatórie aci e de 10.000, alte 8000 se dice ca voru mai sosi.

(Rossi dinaintea tribunalului Iasi.) Sambata in 25 Febr. st. v. s'a pertractatu la tribunalulu de Iasi unu procesu interessantu ce s'au intentatu eminentului artistu Ernesto Rossi de catra epitropi'a St. Spiridonu. Obiectulu processului — dice „Curierulu“-Balassanu — consista, ca dlu Rossi se fia condamnatu a plati St. Spiridonu a diecea parte din aceea ce a incassatu din representatiunile date in Iasi, acést'a in virtutea unui hrisovu din timpulu lui Ghic'a-Voda din 1855. Inainte de a vorbi advocatii, dlu Rossi puçinu emotiunatu s'a rostitu camu in acesti termini in limb'a francesa: „Domnule presiedinte, domniloru judecatori! Sunt citatu pentru astadi inaintea D-vóstre si ve marturisescu, ca pentru antai'a-óra comparu inaintea unui tribunalu. Am onóre se ve declaru, ca nu sunt directorulu materialu alu trupei, ci numai directorulu ei moralu. Mai adaugu inca, ca cu tóte aceste, déca inainte de a mi se atribui, ca sunt unu datornicu reu, fora se cunoscu datori'a, s'ar' fi presentatu la mine cineva cu propunerea de a oferi o suma órecare pentru o institutiune filantropica, ve marturisescu, ca n'asiu fi fostu in stare de a refusá si cu multiamire asiu fi datu; inse a me citá fora a me incunosciintiá despre ceea ce sunt datoriu fora se'mi fi luatu obligatiunea, este o insulta adusa persónei mele cá artistu.“ Dupa acést'a dlu Casimíru a desvoltatu esceptiunea „fin de non recevoir“, propusa de advocatii dlui Rossi, la care au respunsu advocatii St. Spiridonu. Dupa acesti'a a vorbitu dlu Buicliu intr'unu modu forte elocuentu. Intre altele a invocatu dicerea unui autoru, ca nu sunt suverani numai acei'a ce au tronuri, ci si acei'a, cari prin scíintia, talentulu si geniulu loru sciu a captivá publiculu. In asemenea conditiuni fiindu si dlu Rossi, care a avutu o primire entusiastica in capitalele Romaniei, care a avutu onórea de a fi primitu in mai multe ronduri de suveranulu Romaniei, si decoratu cu „Steu'a Romaniei“, chiaru déca s'ar' poté cere o suma órecare dela d. Rossi, totusi pentru placerea si nevoi'a ce simte adeseori publiculu de a vedé asemeni artisti eminenti, ar' fi intieleptu cá asemeni cereri se fia inlaturate spre a nu desgustá trecerea loru prin orasiulu nostru. A amintitu apoi processulu analogu, ce se facuse Charlottei Patti, la care insusi Epitropi'a a trebuitu in urma se renuntie din caus'a indignatiunei generale si terminandu d. Buicliu a cerutu escluderea din processu a dlui Rossi. Tribunalulu dupa o desbatere scurta a pronunciatu sentinti'a, ca „admite incidentulu propusu de advocatii dlui Rossi, respinge prin urmare reclamatiunea Epitropiei St. Spiridonu, indreptata in contra dlui Ernesto Rossi.“ Aplause unanime din partea unui numerosu publicu, ce asistá, a intovarasitu acést'a sentintia a tribunalului.

(Studentii spanioli in Paris.) De curendu au sositu la Paris mai multi studenti spanioli, in a caroru onóre studentii francesi au arangiatu o serbare. V. Hugo a salutatu pe studentii spanioli aflati in capital'a Françiei prin urmatórea scrisóre; „Hijos de la noble Espara, vostro amigo soy. Victor Hugo.“ (Fii ai nobilei Spanii sumu amiculu vostru.) Studentii spanioli au fostu primiti cu mari onoruri in cerculu studentiloru francesi, cari leau datu unu banchetu. Cu acesta ocasiune s'au rostitu mai multe discursuri in ambele limbi ale celoru doue natiuni surori, cá semnu de cordialitate. Precumu aflamu din „Le Petit Journal“ dlu Djuvar'a studentu romanu, a vorbitu pentru fraternitatea scóleloru romane, ér' redactorulu unui diariu din Londr'a a esprimatu dorinti'a, de a se vedé acésta emulatiune la Londr'a si in Americ'a si a fi in intielegere in privinti'a acestei idei; elu a beutu in onórea gintei latine. Iata discursulu ce a pronunciatu d. T. G. Djuvar'a, studentu in litere: Dloru si scumpi camaradi de scóla! Nu fara o legitima bucuria si o mandria óre-care me vedu in midloculu vostru, in midloculu acestui elementu latinu, atatu de stralucitu si de puternicu odinióra, si care va fi inca, imi place se o speru candu ve privescu; nu fara o profunda emotiune i-au cuventulu in numele scumpei mele patrii, Romani'a. Permiteti celoru mai mici dintre fratii vostrii de sange, se ridice, prin vocea mea, unu toastu in sanatatea acestei tinerimi studióse, care represinta sufletulu si aspiratiunile poporeloru. Salutu pe nobilii Spanioli, serbatoriti astadi de voi cu atata demnitate, si cari ne aducu impreuna cu dinsii veselia frumósei loru tieri! Salutu pe Francesi, cari au fostu si voru fi calausa popóreloru prin libertate si desrobirea spiritului umanu! In veseliele precumu si in durerile vóstre, Spanioli, Francesi, Italiani, nu uitati, nici o data, ca departe de voi traiésce unu micu poporu, care in ultimele evenimente a aratatu, ca a binemeritatu de la ras'a latina, unu poporu, care se nutresce cu aceleasi principii, care traiesce cu aceleasi aspiratiuni, ca si voi. De aceea a si tienutu se fia represintatu in acestu banchetu prin cativa dintre studentii romani in Paris. Fiii betranului Danubiu beau pentru confraternitatea universala a studentiloru! [„Rom. lib.“]

.(Batut'a jucata in Aix, in Franci'a.) Cerculu studentiloru din orasiulu Aix in Provence (Franci'a) a datu in carnevalu o serata musico-teatrale, la carea luatu parte tóta lumea din Aix, archiepiscopulu de acolo, procurorulu generalu si presiedentulu generalu. Pe langa comediele jucate de unii studenti si pe langa piesele musicale, o placere cu totulu straina le fù oferita. Aix nu a mai avutu póte acésta placere, decandu salianii romani dantiau jocurile loru. „Intr'adeveru, — scrie „la Provence“ — dupa terminarea unei mici comedie, se anuntia joculu romanu: „Batut'a, ecsecutata in costumu nationalu de unu studentu romanu (d. I. B.) membru alu cercului. Cortin'a se redica si unu teneru cu o infaçisiare placuta, imbracatu intr'o tunica alba“ cu gaitane negre, pantaloni albi, brau rosiu si esiarpa tricolóra romana, in piciore cu opinci si clopotiei se presenta priviriloru nóstre. Era totu ce póte fi mai gratiosu si mai pitorescu. Amabilulu dantiuitoriu saluta pe spectatori si in acordurile pianului, tienutu de unulu din compatriotii sei (d. C. M.) ecsecutà unu dantiu din cele mai originale si mai frumóse. Numai e trebuintia a'i laudá usiurinti'a si abilitatea. Imensulu successu si unanimele aplause, ce a capatatu, au fostu din cele mai legitime.“ — O stringere de mana fratiésca junelui nostru compatriotu, adauge „Rom. lib.“ si multiamirile nóstre pentru ca a aretatu francesiloru unulu din acele multe lucruri, cari sunt numai ale nóstre si cari constituiescu individualitatea nóstra de poporu distinctu, de si incungiuratu de elementele straine, cá stanc'a de apele perfide ale marii.

Sciri ultime.

Comissiunea budgetara a delegatiunei austriace a primitu in 15 l. c. dupa unu telegramu a lui „Kr. Z.“ cu 11 contra la 9 votnri propunerea lui Schaups, prin care se acorda guvernului creditulu de 60 milióne. Minoritatea a datu unu votu separatu, la care s'a alaturatu si Dr. Herbst.

Russi'a nu voiesce cá Greci'a se fia admisa la congressu, pentru acést'a se anuntia, domnesce mare irritatiune in Londonu. Anglesii continua a face pregatiri de resbelu.

O telegrama din Athen'a spune, ca la Dereli in Tesali'a a avutu locu o noua lupta infricosiata. Turcii au fostu batuti de insurgenti. Ei au perdutu 400 ómeni. Pórt'a e decisa se tramita trupe in Cret'a. Cu totu armistitulu ce l'au inchiaiatu dilele trecute, insurgentii indigeni au reinceputu ostilitatile. Insurgentii din Epiru ·au reluatu ofensiv'a. Insurrectiunea se maresce in Macedoni'a.

Inca nu se scie siguru déca si candu se va aduná congressulu. Din Berlinu se anuntia, ca diu'a intrunirei ar' fi 31 Martie. Dér' cu greu se va poté aduná congressulu in diu'a acést'a ca-ci s'au escatu noue diferintie intre poteri despre aceea ca óre se se admita si Greci'a la congressu. Apoi Romani'a se nu fia si ea representata?

Ajutorie pentru raniti.

Beiusiu, 16 Ianuariu 1878.

Onorate dle Redactore! Subscris'a mai am onóre a ve tramite sum'a de 22 fl. v, a., adeca douedieci si doui florini v. a., ce au mai incursu pentru raniti dupa espedarea listeloru prime din Beiusiu. Ve rogu, dle Redactoru, acest'a suma a-o tramite la loculu destinatiunei sale, éra listele aci alaturate ale dá publicitatii, cá se servésca de cuitantia atatu pentru mine catu si pentru contribuenti.

Primesce s. c. l.

Hermine Ignatu nasc. Bocsianu,
colectanta.

Numele aceloru locuitori din notariatulu Cabesciloru, cari au contribuitu pentru ranitii romani din Romani'a: Teodoru Ciuhaudu, jude com. din Rosi'a 50 cr., Mironu Iacobu, economu din Rosi'a 20 cr., Vasiliu Fericielu, jude com. din Dsasan-Guibesu 1 fl., Gerlea Flore, economu din Ds.-Guibesci 20 cr., Teodoru Bredau, economu din Sohodol-Lazuri 20 cr., Demetriu Mocaiu jun., jude com. din S.-Lazuri 20 cr., Demetriu Mocaiu sen., economu din S.-Lazuri 8 cr., Ioanu Ciote, economu din S.-Lazuri 10 cr.; Din comun'a Cabesci urmatorii: Dimitriu Hermanu, jude com. 30 cr., Nicóra Lupu, perceptore com. 1 fl, Vasiliu Durl'a a Lupusi, economu 50 cr., Ioanu Sirbu, economu 60 cr., Vasiliu Frentiu, economu 40 cr., Demetriu Blasiu, economu 10 cr., Teodoru Baru, economu 10 cr., Ioanu Siuza, economu 20 cr., Dimitrie Gailanu, economu 20 cr., Georgiu Lupu, economu 10 cr., Ioanu Popu, adjunctu not. 50 cr., Ioanu Nistoru, notariu cerc. 2 fl. 52 cr. Sum'a totala 9 fl. v. a.

Au mai contribuitu: Theodoru Pascutiu 1 fl., Indrie Moisie 50 cr., Purtanu Oana 50 cr., Petrutiu Flore 20 cr., Petrutiu Georgiu 40 cr., Purtanu Micula 20 cr., Mistoru Ioanu betranu 20 cr., Pintie Georgiu 20 cr., Purtanu Moisie betranu 20 cr., Igatiu Pasicu 10 cr., Gligoru Georgiu 10 cr., Pursanu Pavelu 5 cr., Indre Vasiliu 10 cr., Indre Maria 5 cr., Unguru Petru 10 cr., Unguru Nicolae 20 cr., Unguru Pavelu 5 cr., Nic. Papu, preotu in B.-Szt.-Miklos 40 cr., Egri Iákob 30 cr., Siámud Franciscu 30 cr., Rosenberg Bernásk 30 cr., Grünstein Farkas 20 cr., N. N. 2 fl., Pálu Vasiliu 35 cr. Sum'a 8 fl. v. a.

NB. Au mai incursu sum'a de 5 fl. v. a. dela Danila Romanu, economu din Miziesiu.

Hermine Ignatu nasc. Bocsianu,
colectanta.

Fagarasiu, 29 Ianuariu 1878.

(Urmare.)

Constantinu Suciu 10 cr., George Nemesiu 11 cr., George Tocsia 19 cr., Nicolae Fogarasianu 5 cr., Danile Siuleriu 12 cr., Ioane Olteanu 13 cr., Ales'a Comsia 10 cr., George Comsia 12 cr., Ioane Serbanutiu 10 cr., Iosie Clotia 13 cr., Eremi'a Serbanutiu 19 cr., Iacobu Tocsia 10 cr., Ioane N. Rusu 19 cr., Zachiu Petru 16 cr., Mateiu Grecu 12 cr., Petru Dragomiru 10 cr., Ioanu Lupulu 12 cr., Davidu Sinu 15 cr., Ioanu Arfulu 10 cr., Zachiu Comsia 15 cr., Moisze Raduletiu 12 cr., George Rusu 10 cr., Nicolae Streza 30 cr., Nagy Károly 12 cr., George Rusu 10 cr., Mateiu Clotia 30 cr., George Mant'a 10 cr., George Sinu 12 cr., Samoile Munteanu 8 cr., Ioane Rusulu 10 cr., George Grama 18 cr., Ioanu Sinu 10 cr., Danila Rotariu 10 cr., Ioane Rachieriu 10 cr., An'a Manta 10 cr., Comun'a Copacelu 4 fl., Danile Petru 50 cr. Sum'a 15 fl. 24 cr., si 10 franci in auru.

Zinc'a Romanu, colectanta.

Toraculu-Micu, in 18 Ianuariu 1878.

Multu onorate dle Redactoru! Bravur'a armatei romane in resbelulu presentu cu turcii, seculari impilatori ai crestinismului, a storsu admiratiunea lumei civilisate si a implutu peptulu nostru de cea mai justa mandria nationala, dovedindu in fapta, ca sunt adeverati stranepoti ai lui Michaiu, Stefanu, Corvinu etc. Pe catu suntemu de mandri pentru bravurele reportate de romani, pe atatu de mare e compatimirea nóstra pentru cei vulnerati de pe campulu de onóre, deci adunandu si noi o mica sumulitia in bani, ceva scame si puçine fasii spre scopulu romaniloru vulnerati, ve rogu se publicati urmatori'a: Colecta in favórea braviloru romani vulnerati, colectata prin subscris'a in comun'a nóstra romana Toraculu-Micu (comitatulu Torontálu); totu-odata ve rogu, cá acésta suma se-o espedati la destinatiunea ei. — Primesce dle Redactoru s. c. l.

An'a Fizesianu n. Cretiunescu,
cá colectanta.

Conscrierea ofrandeloru benevole pentru ostasii romani raniti din Romani'a in resbelulu presentu cu turcii, adunate din comuna Toraculu-Micu (comitatulu Torontalu) prin subscris'a: An'a Fizesianu (colectanta) 1 fl., 42 deca scame si 10 fasii; Paulu Fizesianu, parochu 1 fl. 72 cr., George Serbu, docinte 1 fl., Flóre Serbu 50 cr., Iulian'a Miulescu 1 fl., Victoru Miulescu 1 fl., Costantinu Dragoiu, adj. adv. din Toracnlu-Mare 1 fl., Nicolae Fizesianu, studinte 50 cr., Antoniu Danu, negutiatoriu 1 fl., Rosali'a Danu 1 fl., Stefanu Petroviciu 20 cr., Pavelu Getii 20 cr., Rist'a Getii 20 cr., Andreiu Damianu 30 cr., Todoru Milutinu 20 cr., Vichente Chitarescu 20 cr., Tadi'a Crisianu 20 cr., Mitru Ocolisianu 40 cr., Ioanu Checi 20 cr., Pantea Iancu 50 cr., George Popi 20 cr., Todoru Bucuru 30 cr., Vichente Popescu 10 cr., Teodoru Bucuru 10 cr., Pavelu Iancu 20 cr., Mari'a Iancu 30 cr., Ancuti'a Bucuru 10 cr., Pavelu Milutinu 10 cr., Nic'a Cina 20 cr., Nicolae Iurca (maistoru) 30 cr., Ancuti'a Iurca 10 cr., Tom'a Popi 10 cr., Vichente Giuchiciu 10 cr., Teodoru Fluture 10 cr., Teodoru Petroviciu 10 cr., Filipu Balosiu 8 cr., Michaiu Martinu 10 cr., Marcu Serbu 60 cr., Flóre Serbu 40 cr., Ioanu Stoitiu 10 cr., Ev'a Grozescu 20 cr., George Grozescu 30 cr., George Petru 10 cr., Rancu Balosiu 10 cr., Teodoru Balosiu 10 cr., Iosifu Popescu 10 cr., Vichente Balosiu 1 fl., Stefanu Nedelcu 20 cr., Sim'a Cina 20 cr., Lenc'a Cina 20 cr., Vichente Avramu 20 cr., Moise Petru 30 cr. Sum'a 19 fl. v. a.

Toraculu-Micu, in 18 Ianuariu 1878.

An'a Fizesianu n. Cretiunescu,
colectanta.

Nota: In datulu subsemnatu se espedéza si pachetulu cu scame si fasii.

Toraculu-Micu, in 19/31 Ianuariu 1878.

An'a Fizesianu.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 16 Martiu st. n. 1878.

5 % Rent'a charthia (Metalliques) . . .	62.35	Oblig. rurali ungare .	75.—
5 % Rent'a-argintu (imprumutu nationalu) .	66.30	„ „ Banat-Timis.	78.40
Losurile din 1860 .	111 —	„ „ transilvane .	77.—
Actiunile bancei nation.	795.—	„ „ croato-slav.	84.50
„ instit. de creditu	230.50	Argintulu in marfuri .	105.85
Londr'a, 3 luni . .	119.22	Galbini imperatesci .	5.60
		Napoleond'ori . . .	9.51
		Marci 100 imp. germ. .	58.55

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiiu Henricu.